

FIELD SPANIEL



**Rasstandard med bilder och kommentarer
Exteriördomarkonferens 2014**

FIELD SPANIEL *Aristokraten bland spanielraserna*

Tack för att du tar dig tid att läsa igenom vårt kompendium som handlar om vår numerärt lilla och underbara ras, FIELD SPANIEL.

Vi har i text och bild försök belysa det som vi i rasklubben anser viktigt att synliggöra. Vår förhoppning är att du som exteriördomare ska få en tydlig bild av vår ras!

Genom att förmedla den kunskap vi har om rasen hoppas vi att ni ska kunna hjälpa oss att bevara rasen för framtida generationer.

Vi vill rikta ett stort tack till alla fotografer, samt övriga som varit behjälpliga, ingen nämnd och ingen glömd.

Field Spaniel Klubbens styrelse 2014



HISTORIA

Ursprungligen betecknar namnet field spaniel rätt och slätt en landspaniel, till skillnad mot vattenspanieln. I den senare gruppen hittar man också förfäderna till bland andra springer- och cockerspaniel. De andra raserna urskiljde sig undan för undan och kvar fanns de stora enfärgade hundar som lade grunden till dagens field spaniel.

Första gången det skrivs om field spaniels var 1867 i boken "The Dogs of the British Isles". I början betraktades spanielvarianterna mer eller mindre som en och samma ras.

Korsningsvalpar registrerades där de bäst passade in. Cocker och field skiljdes av en viktgräns på ungefär 12 kilo.

Så småningom började man blanda in raser också i speciella syften, irländsk setter skulle ge längre ben, vattenspaniel bättre anlag för vattenapportering, sussex spanieln massa och engelsk springer spaniel för snabbhet. När det blev på modet att ställa ut långa, låga field spaniels blev resultatet mindre lyckat.

Basset korsades troligtvis in och detta resulterade i extremt tunga, kort- och krumbenta hundar, vilka ofta var högre bak än fram. De här varianterna var inget som tilltalade jägarna och registreringssiffrorna sjönk drastiskt under 1910 talet. Efter första världskriget började mer högbenta field spaniels bli framgångsrika på utställningar igen. Bland annat med hjälp av inkorsning av springer blev rasen mer "normal" och en ganska populär spaniel igen.



Field Spaniel Society bildades i England 1923 för att tillvarata rasens intressen. I samband med andra världskriget kom nästa kris för rasen, som då nästan dog ut. Den lilla stam man vet fanns kvar, och varifrån ALLA dagens fieldar lär härstamma, omfattade endast fyra hundar. De båda hanhundarna var kullsyskon, den ena tiken deras faster och den andra tiken var fallen efter hanhundarnas morfar, parad med sin egen syster! Under 1950-talet tog aveln ny fart. Intresset för rasen återuppstod, och man korsade ännu en gång med engelsk springer spaniel, denna gång för att begränsa inaveln.

Trots modenycker och mänskliga manipulationer med ben- och rygg längd, är den moderna field spanieln i många tycke den riktiga typen för alla nutida spanielraser som används till jakt.

Den är vår tids robusta och aktiva upplaga av den gamla landspanieln. Field spanieln har under detta århundrade gjort stora framsteg mot en enhetlig typ. Den nutida fielden tillfredställer både jägaren och utställaren och den är inte minst, en utmärkt sällskapshund.

Rasen ingår i The Kennel Clubs skyddsprojekt Vulnerable native breeds. Det består av raser från Storbritannien som är numerärt mycket små och har starkt sjunkande registreringssiffror runt om i världen.

FIELD SPANIELN I SVERIGE

Rasen kom till Sverige på 70-talet och sporadisk avel förekom i mycket liten skala. Inga av dessa hundar finns kvar i dagens stamtavlor.

Rasklubben, **Field Spaniel Klubben**, bildades 1986. Field spanieln är numerärt mycket liten i Sverige, med ca 20-30 registrerade valpar per år.

Många svenska fieldar är av utmärkt kvalitet och typ och har rönt stora framgångar i utställningsringarna runt om i världen. Av det fåtal valpar som föds i Sverige, exporteras många till uppfödare i andra länder.



Caperland Buzzard och Lähdesuon Extra 1980

STANDARD FÖR FIELD SPANIEL

Standardens text återfinns i den beige färgade rutan här nedan

FCI-nummer 123

FCI-standard på engelska publicerad 2009-10-28

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2009-07-28

Översättning fastställd av SKKs Standardkommitté 2010-11-17

Ursprungsland

Storbritannien

Användningsområde

Stötande och apporteraende fågelhund

FCI-klassifikation

Grupp 8, sektion 2, Med arbetsprov

HELHETSINTRYCK

Field spaniel är en välbalanserad, ädel, välväxt jakthund, byggd för rörlighet och uthållighet.

HELHETSINTRYCK

Kommentar

Fielden är en stor spaniel, med en stor djup och kraftfull kropp, beklädd med silkesaktigt hår.

Balans är nyckelordet, fram- och bakdel måste vara i balans och vara sammansatta av en solid mittbit.



UPPFÖRANDE/KARAKTÄR

Field spaniel är idealisk för jakt under bössan eller som kamrat på landsbygden. I stadsmiljö passar den inte. Rasen är ovanligt foglig, aktiv, sensibel och självständig.

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR

Kommentar

Till skillnad från de övriga spanielraserna får en field vara reserverad, men aldrig skygg! Den vill själv avgöra vem den vill umgås med och ha tid på sig för att bilda sig en uppfattning om personen.

Field spanieln är mycket signalkänslig och på grund av detta tål den inte att utsättas för en brysk behandling, men de behöver en fast hand. Rätt behandlad är den mjuk och vänlig och mån om att vara till lags.

Field spanielns mest utpräglade drag är dess integritet. Detta gör att man får ett intryck av värdighet hos field spanieln. Den är sällan en hund som ögonblickligen och reservationslöst accepterar vem som helst.

I UTSTÄLLNINGSRINGEN

Field spanieln trivs absolut bäst i det fria och unga fieldar tycks finna sig i utställningar mest för att matte eller huse är med och ber dem om det.

En field befaller man inte, den ber man utföra en handling, må vara bestämt. Det ovan angivna kan givetvis ha sina problem i utställningsringen, då tiden är begränsad.



Man kan hjälpa den unga hunden genom att prata vänligt och glatt till den, innan man börjar känna igenom den.

Det är till fördel om även den vuxna fielden blir behandlad på samma sätt.

En del fieldar "stelnar till", och avskärmar sig från bedömningen, rörelserna kan bli stela och hämmade – hunden trivs inte och vill ut ur ringen snarast möjligt.

De domare som får förtroendet att döma vår ras ber vi vänligast beakta ovanstående, då detta blir till stor hjälp för oss utställare, våra hundar och hjälper flera att komma till utställningarna.

Som i alla sammanhang finns det givetvis undantag från reglerna.

Översvallande glättighet i ringen är inte typiskt för den vuxna fielden.

HUVUD

Kommentar

Fieldens huvud ska klart skilja sig från de andra spanielrasernas huvuden. Det ska utstråla ädelhet, elegans och ha en klar könsprägel.



Nosryggen har ofta en svag, nobelt romersk böjning. I profil ska huvudets underlinje bilda en jämn båglinje från nospets till strupe.

Skallen ska vara plan. En allt för rund eller grov skalle är inte önskvärt.

Huvudet får varken vara för tunt och snipigt eller för grovt och oädelt. Okbågarna bör inte vara allt för prominenta.

Bakhuvudet ska vara klart markerat och nackknölen framträdande.

HUVUD

Huvudet skall ge intryck av kvalitet, karaktär och ädelhet. Det skall vara väl utmejslat.

SKALLPARTI

Skalle

Nackknölen skall vara framträdande. Partiet under ögonen skall vara torrt och finmejslat så att huvudet inte ger ett grovt intryck. Ögonbrynen skall vara lätt framträdande.

Stop

Stopet skall vara måttligt markerat.

ANSIKTE

Nostryffel

Nostryffeln skall vara väl utvecklad med stora, öppna näsborrar.

Nosparti

Nospartiet skall vara långt och torrt, varken snipigt eller tvärt avhugget. I profil skall det bilda en jämn båglinje från nospets till strupe.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara kraftiga med perfekt, regelbundet och komplett saxbett.

Ögon

Ögonen skall vara öppna men mandelformade med åtliggande ögonlockskanter, så att ingen bindhinna syns.

Uttrycket skall vara allvarligt och vänligt. Färgen skall vara mörkt hasselnötsbrun.

Nosryggen ska varken vara för grov eller för tunn, utan bilda en nobel och passande helhet tillsammans med resten av huvudet.



Ögonbrynen ska vara lätt markerade och något höjda.

Ridge på nosryggen, både längsgående och tvärgående, förekommer i rasen. Detta är inget fel.

Läpparna ska vara åtliggande och får inte vara för stora och tunga, utan ska precis täcka nederkåken.

KÄKAR/TÄNDER

Kommentar

Det förekommer ofta tångbett i rasen. Detta var det korrekta bitt standarden angav 1977; Level and strong - neither overshoot nor undershot. Ett tångbett bör noteras, men inte dra ned betyget i övrigt.

Fieldens käkar ändrar sig ofta med åldern och ett korrekt saxbett på en ung hund, kan på den äldre hunden ha ändrat sig. Detta är acceptabelt på en äldre hund.

ÖGON

Kommentar

Ögonens färg harmoniserar oftast med pälsens färg. En svart, black and tan eller blue roan hund ska ha **mörkt** bruna ögon.



Eftersom en hård och stirrande blick **inte** är önskvärd, får inte ögonen vara för ljusa hos någon av färgvarianterna.

Öron

Öronen skall vara måttligt långa och breda, lågt ansatta och väl behårade.

Uttrycket ska vara värdigt, mjukt och vänligt. Unga hundar har ofta ljusa ögon som mörknar med åldern.

Ögonen är mycket viktiga och ska inte vara runda, utan ska ha en väl öppen mandelform.

Lösa ögonkanter är vanligt förekommande på unga hundar och är acceptabelt. Dock är det inte önskvärt med allt för lösa ögonkanter på de vuxna.

En del fieldar har en "köttfärgad" kant, utan hårväxt, runt ögat. Detta är inget fel, utan förekommer sporadiskt och familjevis.

ÖRON

Kommentar

Öronen ska vara väl ansatta under ögats placering. De får inte vara för korta, utan minst nå till nostruffeln och vara väl behårade.



Framkanterna på öronen ska vara rullade utåt för att ge det korrekta uttrycket.



För högt placerade och/eller platta öron, med breda öronfästen ger huvudet ett oädel uttryck.

HANAR I OLIKA ÅLDRAR MED UTMÄRKTA HUVUDEN



TIKAR I OLIKA ÅLDRAR MED UTMÄRKTA HUVUDEN



HALS

Halsen skall vara så lång, stark och muskulös att den möjliggör apportering av vilt utan onödig ansträngning.

KROPP

Rygg

Ryggen skall vara plan, stark och muskulös.

Ländparti

Ländpartiet skall vara plant, starkt och muskulöst.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara djup och väl utvecklad med måttligt väl välvda revben. Bröstkorgens längd skall vara 2/3 av kroppslängden.

HALS

Kommentar

Från huvudet ska halsen vara välvd i en mjuk båge, ned mot nacken och vidare mot skuldran.

Halsen ska vara lång, stark och muskulös för att kunna möjliggöra apportering av stora och tunga byten.

Tikarna kan ha överflödigt skinn, ibland rikligt, över skuldrorna där detta bildar hudveck. Detta är typisk för rasen och är inget fel.



KROPP

Kommentar

I standarden anges inga längdförhållanden. Field spanieln ska vara en **rektangulärt** byggd hund och ska alltså vara längre än hög.

En kvadratisk field ger fel rastyp!

Värt att notera är att AKCs standard skiljer sig från KCs och FCIs i bl.a. denna detalj. Där eftersträvas en kvadratisk byggd hund.

RYGG

Kommentar

Rygglinjen på en field spaniel ska vara plan och stark.

BRÖSTKORG

Kommentar

Bröstkorgen ska vara väl utvecklad och utgöra ca två tredjedelar av kroppslängden. Avståndet mellan sista revbenet och låret ska vara ungefär en dryg handsbredd.

I rasen förekommer det att en för kort bröstkorg ofta hänger ihop med en allt för rak skuldra och detta är inte önskvärt.

Bröstkorgen utvecklas sent hos fielden och en tunn bröstkorg, med tillhörande lösa armbågar hos unga hundar, är inte ovanligt.

SVANS

Svensen har tidigare traditionellt kuperats.

Kuperad svans:

Svensen kuperas med en tredjedel. Den skall vara lågt ansatt och får aldrig bäras över rygglinjen. Svensen skall ha vacker fana. Svansrörelserna skall vara livliga.

Okuperad svans:

Svensen skall vara lågt ansatt och får aldrig bäras över rygglinjen. Den skall ha vacker fana. Svansrörelserna skall vara livliga. Svensen skall vara måttligt lång och räckta ungefär till hasen. Den skall vara i balans med hunden i övrigt.

SVANSKUPERING ÄR
FÖRBJUDEN I SVERIGE

SVANS

Kommentar

I dag, på våra okuperade hundar, är det inte helt ovanligt att den okuperade, "nya delen" av svansen bärs något över rygglinjen.

Svensen bärs alltså i eller under rygglinjen fram till kuperingsstället för att sedan böjas uppåt. Detta är inget fel.

Dock ska aldrig delen fram **till** stället där svansen tidigare kuperades, bäras över rygglinjen. Fieldens hade tidigare ca 1/3 svans under tiden de kuperades.



Även behåringen på svansen skiljer sig mycket åt mellan individer och alla typer av behåring finns och är accepterade. Allt från en rejäl fana, till de som är helt utan fana.

Fielden har ofta en lång svans jämfört med övriga spanielraser.

Ingen hänsyn till svansens längd, form eller behåring har tagits i aveln, då avelsbasen är alldeles för liten för detta. Inte heller vid bedömning bör detta vara avgörande för pris och/eller placering.

Meningen i standarden att svansrörelserna ska vara "livliga", hänvisar främst till då hunden arbetar på fältet och inte till utställningsringen.

En glatt och ständigt viftande svans i utställningsringen är inte särskilt typiskt för rasen!

EXTREMITETER

Framställ

Helhet

Frambenen skall vara måttligt långa med rak och flat benstomme.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara långa, sluttande och väl tillbakalagda.

Framtassar

Framtassarna skall vara slutna och runda med kraftiga trampdynor. De skall inte vara för små.

Bakställ

Helhet

Bakstället skall vara starkt och muskulöst.

Knäled

Knälederna skall vara måttligt vinklade.

Has/hasled

Hasorna skall vara lågt ansatta.

Baktassar

Baktassarna skall vara slutna och runda med kraftiga trampdynor. De skall inte vara för små.

FRAMSTÄLL

Kommentarer

Mjuka och veka mellanhänder (handlovar) förekommer i rasen. Detta är acceptabelt på valpar och mycket unga hundar, men aldrig på en vuxen hund.



Fransyska fronter förekommer också i rasen och är inte önskvärt.

FRAM- OCH BAKTASSAR

Kommentarer

Tassarna ska vara väl slutna och inte för små. Lösa, spretig och platta tassar är inte önskvärt.

KNÄLED OCH HAS/HASLED

Kommentar

I rasen är det inte helt ovanligt med hundar som har en allt för dålig knävinkel. Dessa hundar är ofta också överbyggda bak, med ett fallande kors, samt är underställda. Hasen är ofta för hög och ostabil. Detta är inte önskvärt.



Be gärna att hunden visas fritt, då en erfaren handler kan manipulera detta på ett mycket effektivt sätt, då hunden ställs upp.

RÖRELSER

Steget skall vara långt, utan brådska, och med kraftigt påskjut från bakstället.

Korta, stötiga rörelser är inte önskvärt.

RÖRELSER

Kommentar

Field spanieln är byggd för att effektivt och uthålligt kunna förflytta sig i marken under jakt.



Fielden ska ha effektiva och majestätiska rörelser, med ordentligt påskjut från ett korrekt byggt bakparti.

Steget ska vara långt och ett stressat, kort och trippande steg är inte önskvärt.



Orden i standarden, "utan brådska", betyder **inte** att en field ska röra sig i ett extremt långsamt tempo i utställningsringen.

Fielden ska visas i ett för hunden, **passande** tempo.

Hanar i olika åldrar med utmärkt helhet och god könsprägel



Väl balanserad maskulin hane med korrekta proportioner.

Kraftfull maskulin hane, något lågställd.



Maskulin hane av utmärkt typ och storlek.

Nobel veteran av utmärkt typ och storlek, mycket elegant huvud med korrekta proportioner.

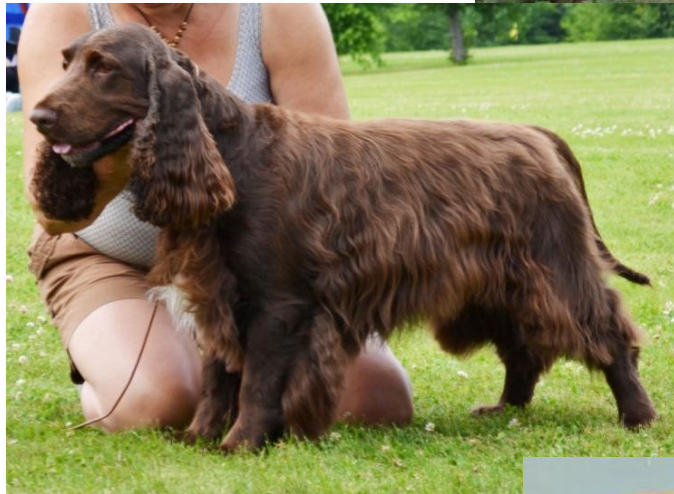


Hanar i olika åldrar med utmärkt helhet och god könsprägel



Maskulin veteran av utmärkt typ och med bra storlek.

Ung maskulin hane av utmärkt typ och med bra storlek.



Hane av utmärkt modell och storlek. Något högt ansatta och breda öron.

Maskulin hane av bra storlek, något knappt vinklad fram.



Tikar i olika åldrar med utmärkt helhet och god könsprägel



Feminin tik av utmärkt typ och storlek.

Juniortik av utmärkt typ och storlek.



Elegant feminin tik av utmärkt typ och storlek.

*Feminin tik av utmärkt storlek.
Något tunt nosparti.*



Tikar i olika åldrar med utmärkt helhet och könsprägel



Feminin tik av utmärkt typ och storlek.

Feminin tik av utmärkt typ och storlek.



Tik av utmärkt typ och storlek.

*Tik av utmärkt typ och storlek.
Något överpälsad.*



PÄLS

Pälsstruktur

Pälsen skall vara lång och åtliggande, glansig och silkesaktig, aldrig lockig, kort eller sträv. Den skall vara tät och tålig mot väder och vind. Behänget skall vara rikligt på bröstet, kroppens undersida och på benens baksidor, men inte nedanför haslederna.

PÄLS

Kommentar

Rikliga behäng är inget som eftersträvas hos en field spaniel!

Fielden är en arbetande hund och ska **inte** ha en mängd päls som hindrar den i dess arbete.

Standardens skrivning, att behängen ska vara rikliga, ska **inte** tolkas som att en field spaniel ska ha en pälsmängd som på något sätt motsvarar t.ex. den hos den amerikanska cockerspanieln.

Fieldens standard: Behänget skall vara rikligt på bröstet, kroppens undersida och på benens baksidor...

Amrisens standard: Öron, bringa, buk och ben skall vara rikligt behårade men inte överdrivet ... utseende och funktion som måttligt pälsad jakthund.

Tikarna har nästan alltid en betydligt mindre mängd päls än hanhundarna.

Avsaknad av behäng ska inte vara avgörande på en i övrigt korrekt konstruerad hund!

En skrivning som på ett mycket mer korrekt sätt beskriver fieldens päls, återfinns i 1980 års fieldstandard: På bröst, buk och på benens baksidor ska finnas tillräckligt behäng av samma typ som setterns. Det får inte vara för rikligt, speciellt på hasorna.

Leverbruna hundar har ofta ljusare slingor i päls och behäng året om. Detta ska inte ses som något negativt.

Enligt standarden ska fielden inte ha behåring nedanför hasleden, men detta är en ren trimdetalj! Samtliga fieldar har i otrimmat skick, pälsväxt nedanför hasen.

Färg

Svart, leverbrun, roan eller någon av dessa färger med tantecken.

Hos enfärgade hundar är det tillåtet med vitt eller roan på bröstet.

Rent vit och svart eller rent vit och leverbrunt är oacceptabelt.

STORLEK/VIKT**Mankhöjd**

Cirka 46 cm

Vikt

18-25 kg

FÄRG**Kommentar**

Information om färgerna finns i ett separat kapitel längre ner i detta kompendium.

Bröstfläck

Storleken på bröstfläcken kan variera högst betydligt. Allt ifrån en knappt synbar fläck, till att vara stor, bred och sträcka sig från underkäken till långt ned på bröstkorgen.



Alla storlekar på bröstfläck är tillåtna och den kan även vara roanfärgad.

STORLEK/VIKT**Kommentar**

Standarden skiljer inte på hane och tik när det gäller vikt och höjd.

Detta är en sanning med modifikation, då det ska finnas en klar könsprägel.



Fielden är ingen liten spaniel och det är viktigt att inte rasen förlorar sin storlek.

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

FEL

Kommentar

Field spanieln är en mycket liten ras och **typ** är viktigare än enskilda icke rasspecifika detaljer vid bedömningen.

Men rasdetaljerna som gör en field till just en field får **INTE** saknas.

Detta är viktigt, då dessa karaktäristiska drag gör ju rasen till vad den är... **EN FIELD SPANIEL!**



KORT OM TRIMNING OCH PRESENTATION

Trimning

Skolorna när det gäller trimning av fielden skiljer sig markant. Allt ifrån nästan otrimmade fieldar, till de som har en trimning som liknar cockerns, förekommer i utställningsringarna.

De ställen som vanligtvis trimmas är tassar, hals och öronfästen. En del klipper ner hasen hårt, andra sparar pälsen där. Fielden ska ge ett välvårdat intryck och ingen modell av trimning kan sägas vara rätt eller fel. Det är mer en fråga om tycke och smak...



Presentation

Fielden ska visas i ett för hunden **lagom** tempo. Rasen ska inte visas så extremt som en cocker, men ett visst stöd i kopplet behövs för det mesta. Vanligtvis ställs hunden upp, men även fri visning förekommer. Fielden ska visas på marken, men om hunden är osäker uppskattas det om handlaren blir erbjuden att visa hunden på bord. Detta gör ofta hunden mer säker.

FIELDENS FÄRGER

LEVERBRUN



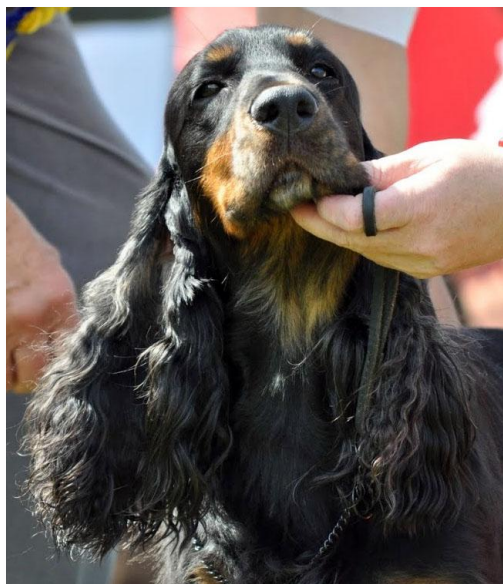
Alla nyanser av leverbrunt förekommer, från mörkt leverbrunt till de som har en mer gyllene färg. Pälsen är sällan helt enfärgad, utan ljusare bruna eller beige partier förekommer ofta, speciellt på fanor och behäng.

SVART



De svarta fieldarna kan få en brun eller roströd ton i pälsen, speciellt under sommaren. De svarta har ofta en annan kvalitet på pälsen än de bruna, med hårdare, blankare strån och ofta mindre mängd.

LIVER AND TAN och BLACK AND TAN



Tantecknen bör vara klara i färgen hos unga och vuxna fieldar och inte allt för sotiga. De bleknar ofta med åldern och på en från början dåligt tecknad hund kan de till och med försvinna med tiden.

Det är inte ovanligt att man även på enfärgat leverbruna och svarta hundar kan skönja tantecknen, speciellt i starkt solljus. För grundfärgen gäller detsamma som för leverbrun och svart.

LIVER ROAN OCH BLUE ROAN



Roan är den mest omdiskuterade färgen hos field spanieln och skapar mycket förvirring i utställningsringarna.

Fieldens roanfärg är speciell för rasen och ska **inte** förväxlas med andra rasers t.ex. cockerns roanfärg. Inte heller ska springerns brun/vit eller svart/vit förväxlas med det som kallas det motsvarande hos fielden.

En brun/vit springer med prickar kan hos fielden kallas ... LIVER ROAN om den har prickar!

Båda roanvarianterna kan födas med tantecken. Graden av roanfärgning kan variera högst betydligt och inget säger att en mörkt roanfärgad field är att föredra framför en ljus roanfärgad field! Den är bara mörkare, **INTE** bättre eller mer korrekt!



Ljus roan: En hund vars päls ser i princip helt vit ut, kan ändå ha 100 tals roanprickar i huden. Detta syns extra bra när hunden är våt och t.ex. på halsen där hunden är klippt.



Mörk roan: En mörk hund behöver inte ha, till antalet fler roanprickar, än en ljus! Den har bara en större mängd färgade strån som syns "utåt" och upplevs då som "mer" roan...

Alla varianter roan är acceptabla och så länge det finns roanprickar i huden på hunden, **ÄR** den roan - oavsett vad de yttre pälsstråna visar, dvs. det du ser på utsidan. Graden av roanfärgning går inte alltid att se utanpå hundens päls.

Mängden prickar i huden ökar med åldern. Roanvalparna föds oftast tvåfärgade, med rosa trampdynor och nosar. Vid ca 2 veckor har nosarna blivit bruna eller svarta och de första prickarna börjar framträda på huden och på trampdynorna.



Redan vid 8 veckor har roan prickarna ökat markant i antal. Denna ökning av prickar fortsätter i princip livet ut.



En mörkt roanfärgad hund med stora solida fläckar, kan därför med åren nästan bli helt brun eller svart. De färgade partierna kan växa ihop och den får då endast enstaka partier, där det vita syns. En sådan hund kan till slut bli övertecknad och därmed felfärgad.

Roan på field spaniel är en mycket ovanlig färgvariant.

Standardens skrivning är att **rent** tvåfärgade hundar, det vill säga utan några som helst roanprickar, är inte acceptabla. Finns prickar i det vita **är** det en roan field!

På FSKs hemsida hittar du ett kompendium på engelska som ingående tar upp färgen roan hos field om du vill lära dig mer om färgen.

FIELD SPANIELNS UTVECKLING

Bilder av samma championhane i olika åldrar



1 år



3 år



4 år



8 år



11 år

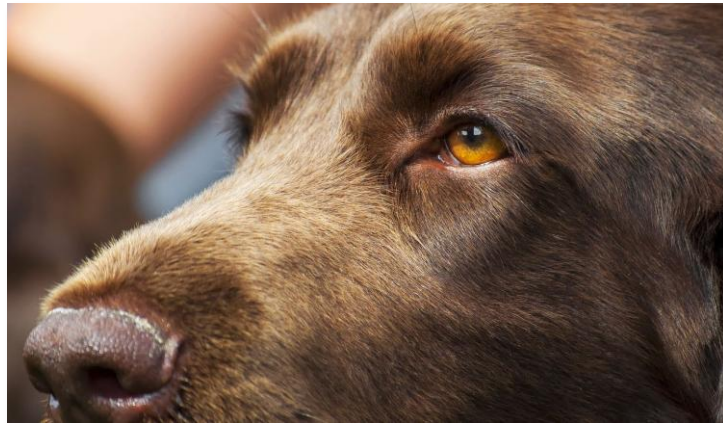
Fielden utvecklas **mycket** sakta och är sällan klar i sin utveckling förrän vid 4-5 års ålder. För vissa, speciellt hanhundarna kan detta ske ännu senare...

Fielden kan ge ett luftigt och högställt intryck som ung. De hundar som ser mer "klara" ut i denna ålder tenderar ofta att med åren bli allt för grova. De sjunker ofta ett par centimeter i höjd med åren. Eftersom fielden är så sent utvecklad håller den sig ofta ung och fräsch i kroppen långt upp i åren.

Det är inte ovanligt att både hanar och tikar sjunker något i rygglinjen, när de blir äldre. Mängden behäng ökar ofta, men pälskvalitén blir ofta något sämre och tunnare med åren.

Några ord på vägen till dig som ska döma vår ras...

- Fielden är mycket sällan, till skillnad från de övriga spanielraserna, en hund som reservationslöst älskar allt och alla. Ge dem tid och ha förståelse för detta i utställningsringen!
- Fielden uppvisar sällan ett glättigt uttryck eller en glad och ständigt viftande svans i utställningsringen. Fielden spanieln ska utstråla värdighet och nobless.
- Pälsmängden är inte av avgörande betydelse. Fielden är en arbetande hund och ska ha en behåring som passar en sådan.
- Fielden är en mycket liten ras, men det ska för den skull INTE innebära att dåliga eller rasotypiska exemplar av rasen ska premieras i utställningsringen! Det gör inte rasen något gott i det långa loppet.
- Tänk på att helheten är viktigare än detaljer som inte påverkar rastyp!



Field spaniels är lite som ett fint vin...

Behandlas de varsamt och med respekt blir de bättre och bättre, ju äldre de blir!

Energy booster för sport-, jakt- och arbetande hundar

– för att uppnå full potential



ACTIVITY BOOSTER

Komplett höenergifoder för vuxna hundar!

Tillsammans med genetisk selektion, utbildning och träning är näringsanpassad kost en av de nyckelfaktorer som påverkar prestationsförmågan hos jakt-, sport- och arbetande hundar.

Royal Canin Energy-program hjälper dig i arbetet med att höja hundens uthållighet och dess generella prestationsförmåga.





www.fieldklubben.se